

Recht op het kasteel af kwam de slee nu aangesneld.
En de man - was het Kristoff?! - riep vreemde namen,
acht welgeteld.

*‘Nu, Sprinter! Nu, Danser! Springer en Vos, doe mee!
Kom, Komeet! Hup Cupido, Donder en Bliksem, trek onze slee.
Omhoog naar de torens en over de muur.
Nu, haast jullie weg! Snel, nu is ’t uur.’*

Hij klonk **zo grappig**. Wie was toch die man?

Wat was dat voor sleet en **hoe konden die Svens vliegen dan?**

En naast luid **geklingel**
hoorde ik op het dak
getrappel van hoeven en
de **dofte ploff** van een zak.

Toen klonk achter mij
een heel **vreemd geluid**.
De schoorsteen die **beefde**
en opeens staken daar zomaar
twee benen uit!

De laarzen waren zo **zwart** als roet
en **rood** was z'n broek.
Maar waar was de rest van de man?
Zijn hoofd was zoek!

